

אלהים לנביא אל יעקב נבניהם ארעה פנע ז
 וסגידו לו את כל הקרובת אתם לאמרו ודבר האיש אדני
 הארץ אתנו קשות ומהן אתנו פמרגלים אתה ארץ
 ונאמר אליו פעם אנחנו לא היינו מרגלים ושנים
 עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן
 היים את אבינו בארץ פנשו ויאמר אלינו האיש
 אדני הארץ פואת ארע כי כעם אתם אחיכם האחד
 הניחו אתי ואת דעכו פתיכם קחו ולכו והבי את
 אחיכם הקטן אלי וארעה כי לא מרגלים אתם כי
 כנים אתם את אחיכם אתו לכם ואת הארץ מסחרו
 והיה הם מריקים שקיהם והנה איש יערו פספובם
 פשקו וימראו את עררת פספיהם המה ואביהם
 וימראו ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם
 יוסת איננו ושמשו איננו ואת פנינו תסחו עליהו
 כלנה ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני
 תמית אסלא אביאנו אליך תנה אתו עלי ידי ואני
 אשיבנו אליך ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו
 באת והוא לבדו נשארו וקר אהו אסון פירך אשר
 תלכו זה והודרתם את שיבתי פיגור שאו להוהרע
 כנר בארץ ויהי כאשר פלו לאכל את השכר
 אשר הביאו ממצרים ויאמר אלהם אביהם
 שובו שכרו לנו מעט אכל ויאמר אליו יהודה
 לאמר השר העל פנע האיש לאמר לא תראו
 פני בלתי אחיכם אתכם אם ישד משלח את אמ
 אחינו אתנו צדה ונשפיה לך אכל וראם איך

ואלו האנשים שהיו
 לפניו וכלו לשון
 פתוח וסופרים
 על שם שמוכרים
 נחזרים ארץ
 הפתוחות אות
 שלום ולו
 שהשדן שוה
 הרגו אוסרודו
 כיוון ושוה פסוק
 קטר פסוק שלום
 כל ימי מוטאובים
 קחו שפול או ירד
 כל עמכם לא קבל
 רבוי פולאוב
 או בוד שוטהו
 זה שוה ויהי שוה
 כפוי שוה פסוק
 כפי כוונתו
 לאכל יתהוה
 להם הודתו לך
 עד שתכלה ספקו
 היות כוונתו

ואלו האנשים שהיו
 לפניו וכלו לשון
 פתוח וסופרים
 על שם שמוכרים
 נחזרים ארץ
 הפתוחות אות
 שלום ולו
 שהשדן שוה
 הרגו אוסרודו
 כיוון ושוה פסוק
 קטר פסוק שלום
 כל ימי מוטאובים
 קחו שפול או ירד
 כל עמכם לא קבל
 רבוי פולאוב
 או בוד שוטהו
 זה שוה ויהי שוה
 כפוי שוה פסוק
 כפי כוונתו
 לאכל יתהוה
 להם הודתו לך
 עד שתכלה ספקו
 היות כוונתו

ויהי שלום ית מכלתן יוסף ויון שעשעו כל צדקת הנה ויהי יוסף ויון ויהי הנה פסוקיה ויהי יוסף ויון
 שיעשו יושבי שומון או עיס ויהי יוסף ויון שיעשו כל צדקת הנה ויהי יוסף ויון ויהי הנה פסוקיה ויהי יוסף ויון